

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาของโครงการ

พื้นที่โครงการตั้งอยู่ในลุ่มน้ำยมตอนล่างในเขตจังหวัดพิษณุโลก และพิจิตร ในบางปีช่วงฤดูแล้งแม่น้ำยมมีปริมาณน้ำน้อย และบางช่วงของลำน้ำแห้งขอด โดยเฉพาะในเดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน ทำให้ประสบปัญหาการขาดแคลนน้ำเพื่อการเพาะปลูก เกษตรกรต้องทำการสูบน้ำจากบ่อดอกหรือบ่อน้ำบาดาลระดับตื้นเป็นแหล่งน้ำเสริมใช้ในการเพาะปลูกเพื่อแก้ไขปัญหาดังกล่าว นอกจากนี้ พื้นที่ตอนล่างของลุ่มน้ำยมมีสภาพภูมิประเทศไม่เอื้ออำนวยในการพัฒนาเป็นโครงการประเภทอ่างเก็บน้ำ ดังนั้นการพัฒนาแหล่งเก็บกักน้ำโดยการก่อสร้างอาคารบังคับน้ำในแม่น้ำยม จึงเป็นแนวทางหนึ่งที่สามารถนำมาใช้แก้ไขปัญหการขาดแคลนน้ำ โดยการก่อสร้างอาคารบังคับน้ำเป็นช่วง ๆ แบบขั้นบันไดเพื่อให้เกษตรกรสามารถใช้น้ำได้อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งลำน้ำ

ปัจจุบันพื้นที่ลุ่มน้ำยมตอนล่างมีการก่อสร้างอาคารบังคับน้ำในแม่น้ำยมตั้งแต่อำเภอศรีสัชชนาลัย จังหวัดสุโขทัย ลงมาถึงอำเภอโพทะเล จังหวัดพิจิตร จำนวน 9 แห่ง โดยเป็นโครงการประเภทประตูระบายน้ำจำนวน 3 แห่ง และประเภทฝายยาง จำนวน 6 แห่ง ประกอบด้วย

- (1) ประตูระบายบ้านหาดสะพานจันทร์ (ประตูระบายน้ำแม่น้ำยม)
- (2) ฝายยางบ้านเกาะวงษ์เกียรติ์
- (3) ประตูระบายน้ำยางซ้าย
- (4) ฝายบ้านกง
- (5) ประตูระบายน้ำบ้านวังสะตือ
- (6) ฝายบ้านบางบัว
- (7) ฝายสามง่าม
- (8) ฝายพญาวัง
- (9) ฝายบางคลาน (ฝายยางพิจิตร)

เมื่อพิจารณาดำเนินการอาคารบังคับน้ำตั้งแต่บริเวณด้านท้ายประตูระบายน้ำบ้านวังสะตือในเขตอำเภอกงไกรลาศ จังหวัดสุโขทัย ลงไป พบว่า อาคารบังคับน้ำตัวแรกที่อยู่ถัดไปที่สามารถใช้งานได้ดีคือ ฝายสามง่าม ถัดลงไป คือ ฝายพญาวัง ซึ่งช่วงระยะระหว่างฝายทั้งสองแห่งประมาณ 146 กิโลเมตร มีอาคารบังคับน้ำเพียง 2 แห่ง เท่านั้น ประกอบกับเป็นโครงการประเภทฝายยาง ระดับเก็บกักของฝายยางทั้งสองแห่งนั้นจึงไม่สูงนัก จึงทำให้ปริมาณน้ำและระยะทางในการเก็บกักน้ำไม่เพียงพอต่อเกษตรกรผู้ใช้น้ำที่มีอยู่ตลอดริมฝั่งแม่น้ำยม ดังนั้นจึงมีความจำเป็นในการพัฒนาโครงการประเภทอาคารบังคับน้ำเพิ่มเติมในลำน้ำยม เพื่อช่วยเก็บกักน้ำในลำน้ำเพิ่มเติมเป็นช่วง ๆ สำหรับเป็นแหล่งน้ำต้นทุนให้เกษตรกรสามารถใช้น้ำได้อย่างต่อเนื่องตลอดทั้งลำน้ำ ด้วยเหตุนี้ กรมชลประทานจึงได้พิจารณาก่อสร้างอาคารเก็บกักน้ำในแม่น้ำยมช่วงต่อจากประตูระบายน้ำบ้านวังสะตือลงมา จำนวน 4 แห่ง ประกอบด้วยประตูระบายน้ำท่านางงาม ประตูระบายน้ำท่าแห ประตูระบายน้ำบ้านวังจิก และประตูระบายน้ำโพธิ์ประทับช้าง โดยโครงการนี้ได้ถูกบรรจุในแผนงานบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำของคณะรักษาความสงบเรียบร้อยแห่งชาติ (คสช.)

เนื่องจากโครงการประตูประบายน้ำท่าแห่งที่อยู่บริเวณที่ราบลุ่มน้ำยม ซึ่งเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและมีแม่น้ำยมเป็นแม่น้ำสายหลักในพื้นที่ ซึ่งเป็นพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับชาติของประเทศไทย ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 12 พฤษภาคม พ.ศ. 2558 เรื่อง ขอบทบทวนมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 3 พฤศจิกายน พ.ศ. 2552 เรื่อง การทบทวนมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2543 เรื่อง ทะเบียนรายนามพื้นที่ชุ่มน้ำที่มีความสำคัญระดับนานาชาติและระดับชาติของประเทศไทย และมาตรการอนุรักษ์พื้นที่ชุ่มน้ำ ข้อ 10 ให้มีการจัดทำรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Assessment : EIA) นอกจากนี้ ยังเป็นโครงการประเภทประตูประบายน้ำกั้นแม่น้ำสายหลัก คือ แม่น้ำยม ตามประกาศกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เรื่อง กำหนดโครงการ กิจการ หรือการดำเนินการ ซึ่งต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม และหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ลงวันที่ 19 พฤศจิกายน พ.ศ. 2561 ในลำดับที่ 35 ประตูประบายน้ำในแม่น้ำสายหลักทุกขนาดต้องจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

ในการนี้กรมชลประทาน จึงได้ดำเนินการว่าจ้าง บริษัท ศรีเอทีพี เทคโนโลยี จำกัด ศึกษาและจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) โครงการอาคารบังคับน้ำในแม่น้ำยมตอนล่าง จังหวัดพิจิตร - พิษณุโลก 4 โครงการ ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินโครงการสนองต่อการพัฒนาและจัดหาแหล่งน้ำต้นทุนในการแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำในระยะยาว เพื่อกำหนดชลประทานการอุปโภคบริโภค และการพัฒนาการเกษตร ทั้งในปัจจุบันและความต้องการในอนาคต

1.2 ลำดับความเป็นมาของการจัดทำรายงาน

18 ธันวาคม 2561	กรมชลประทาน ได้ดำเนินการว่าจ้าง บริษัท ศรีเอทีพี เทคโนโลยี จำกัด ศึกษาและจัดทำรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) โครงการอาคารบังคับน้ำในแม่น้ำยมตอนล่าง จังหวัดพิจิตร-พิษณุโลก 4 โครงการ แล้วเสร็จและดำเนินการส่งรายงานต่อสำนักงานนโยบายและแผนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สผ.)
4 ตุลาคม 2562	คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ ได้มีมติเห็นชอบต่อรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) โครงการอาคารบังคับน้ำในแม่น้ำยมตอนล่าง จังหวัดพิจิตร - พิษณุโลก จำนวน 2 โครงการ คือโครงการประตูประบายน้ำท่านางงาม และโครงการประตูประบายน้ำบ้านวังจิก
11 ตุลาคม 2562	คณะกรรมการผู้ชำนาญการพิจารณารายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ ได้มีมติเห็นชอบต่อรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม (EIA) โครงการอาคารบังคับน้ำในแม่น้ำยมตอนล่าง จังหวัดพิจิตร - พิษณุโลก จำนวน 2 โครงการ คือโครงการประตูประบายน้ำท่าแห และโครงการประตูประบายน้ำโพธิ์ประทับช้าง
19 กุมภาพันธ์ 2563	ประชุมครั้งที่ 1/2563 พิจารณาแผนปฏิบัติการป้องกัน แก้ไข และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการประตูประบายน้ำท่านางงาม โครงการประตูประบายน้ำท่าแห และโครงการประตูประบายน้ำบ้านวังจิก

1.2 ลำดับความเป็นมาของการจัดทำรายงาน (ต่อ)

9 กุมภาพันธ์ 2567	ประชุมครั้งที่ 1/2567 พิจารณาแผนปฏิบัติการป้องกัน แก้ไข และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการประตุนระบายน้ำท่าทางงาม โครงการประตุนระบายน้ำท่าแห และโครงการประตุนระบายน้ำโพธิ์ประทับช้าง
5 มิถุนายน 2567	ประชุมครั้งที่ 2/2567 ติดตามความก้าวหน้าผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการป้องกัน แก้ไข และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการประตุนระบายน้ำท่าทางงาม โครงการประตุนระบายน้ำท่าแห และโครงการประตุนระบายน้ำโพธิ์ประทับช้าง
24 กันยายน 2567	ประชุมครั้งที่ 3/2567 สรุปผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการป้องกัน แก้ไข และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการประตุนระบายน้ำท่าทางงาม โครงการประตุนระบายน้ำท่าแห และโครงการประตุนระบายน้ำโพธิ์ประทับช้าง
18 กุมภาพันธ์ 2568	ประชุมครั้งที่ 1/2568 พิจารณาแผนปฏิบัติการป้องกัน แก้ไข และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการประตุนระบายน้ำท่าทางงาม โครงการประตุนระบายน้ำท่าแห โครงการประตุนระบายน้ำบ้านวังจิก และโครงการประตุนระบายน้ำโพธิ์ประทับช้าง
19 มิถุนายน 2568	ประชุมครั้งที่ 2/2568 ติดตามความก้าวหน้าผลการดำเนินงานตามแผนปฏิบัติการป้องกัน แก้ไข และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม โครงการประตุนระบายน้ำท่าทางงาม โครงการประตุนระบายน้ำท่าแห โครงการประตุนระบายน้ำบ้านวังจิก และโครงการประตุนระบายน้ำโพธิ์ประทับช้าง

1.3 วัตถุประสงค์ของโครงการ

โครงการประตุนระบายน้ำท่าแห จังหวัดพิจิตร มีเป้าหมายสำคัญการพัฒนาแหล่งน้ำ เพื่อรองรับกิจกรรมการใช้น้ำต่าง ๆ ดังนี้

- 1) เพื่อเป็นแหล่งเก็บกักน้ำไว้ใช้ในการเพาะปลูกในพื้นที่เกษตรกรรม ซึ่งขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง
- 2) เพื่อเป็นแหล่งเก็บกักน้ำสำหรับอุปโภค - บริโภคของประชาชนตลอดจนสัตว์เลี้ยงในฤดูแล้ง
- 3) เพื่อบรรเทาความเสียหายเนื่องจากอุทกภัย
- 4) เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของราษฎรที่อยู่ในเขตพื้นที่โครงการ

1.4 วัตถุประสงค์ของการจัดทำรายงาน

รายงานผลการปฏิบัติงานตามมาตรการปฏิบัติการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม มีวัตถุประสงค์ เพื่อติดตามผลการดำเนินงาน และประเมินผลตามแผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมในประเด็นต่าง ๆ ให้มีความสอดคล้องกับสถานการณ์และสภาพแวดล้อมในปัจจุบัน ทั้งใน ระยะก่อสร้าง และระยะดำเนินการโครงการ ประกอบด้วย การดำเนินงาน ดังนี้

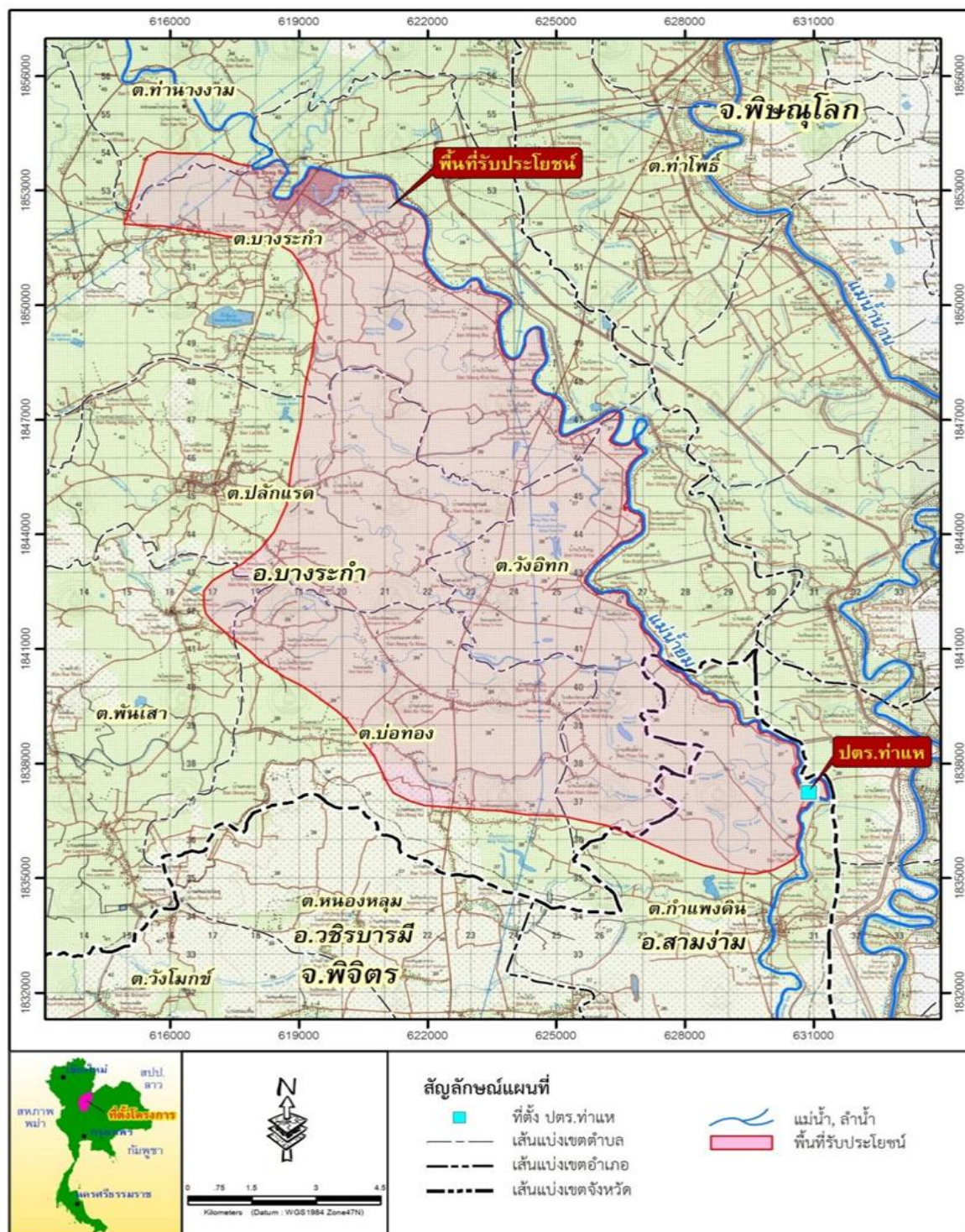
1) ติดตามผลการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องให้เป็นไปตามแผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการประตุนระบายน้ำท่าแห จังหวัดพิจิตร

2) ติดตามการดำเนินงานของโครงการให้เป็นไปตามมาตรการป้องกันแก้ไข และมาตรการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมที่ระบุไว้ในรายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อม

1.5 รายละเอียดโครงการ

1.5.1 ที่ตั้งโครงการ

โครงการประจําบรรยายน้ำท่าแห มีห้วงงานตั้งอยู่ทีหหมู่ที่ 7 ตำบลกำแพงดิน อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร พิกัด 47QPU 308-372 (5042 III) โดยทำการก่อสร้างในช่องลัด ดังรูปที่ 1.5-1

รูปที่ 1.5-1 ที่ตั้งโครงการประตุระบายน้ำท่าแห จังหวัดพิจิตร

1.5.2 ลักษณะโครงการ

1) ลักษณะพื้นที่รับน้ำและปริมาณน้ำท่า

พื้นที่รับน้ำฝนของประตูละบายน้ำ	20,713.0	ตารางกิโลเมตร
ปริมาณน้ำท่าเฉลี่ยรายปี	3,336.60	ล้านลูกบาศก์เมตร
ปริมาณน้ำหลากผ่านอาคาร (รอบ 100 ปี)	1,871.00	ลูกบาศก์เมตรต่อวินาที

2) ลักษณะเบื้องต้นของประตูละบายน้ำทำนองงาม

2.1) ประตูละบายน้ำ

ชนิดของประตูละบายน้ำ	ประตูบานเหล็กตรง
ความสูงของอาคาร	12.00 เมตร
ความกว้างของอาคาร (ไม่รวมทางผ่านปลา)	46.60 เมตร
ขนาดของบานประตู	
- กว้าง	10.00 เมตร
- สูง	9.00 เมตร
จำนวนของบานประตู	4 บาน

2.2) ลักษณะความจุตามลำน้ำ

ระดับน้ำเก็บกัก	+38.00	เมตร (รทก.)
ระดับท้องลำน้ำ	+27.00	เมตร (รทก.)
ระดับฐานสันฝายคอนกรีต	+29.50	เมตร (รทก.)
ระดับสันบาน	+38.50	เมตร (รทก.)
ระดับหลังตอม่ออาคาร	+40.50	เมตร (รทก.)
ปริมาตรเก็บกักในลำน้ำยม	12.60	ล้านลูกบาศก์เมตร
ปริมาตรเก็บกักในลำน้ำสาขา/บึง	3.94	ล้านลูกบาศก์เมตร
ระยะเก็บกักตามลำน้ำในลำน้ำยม	34.78	กิโลเมตร
ความลึกผิวน้ำที่ระดับเก็บกัก	11.00	เมตร
ความยาวคันกันน้ำ		
- ฝั่งซ้าย	0.24	กิโลเมตร
- ฝั่งขวา	0.27	กิโลเมตร

2.3) อาคารรับน้ำและระบายน้ำบริเวณทำนบกั้นลำน้ำเดิม

ขนาดบานระบาย	2.4 x 2.4	เมตร
จำนวนช่องระบายน้ำ	1	ช่อง
ระดับธรณีบานระบายน้ำ	+36.20	เมตร (รทก.)

2.4) ทำนบกั้นลำน้ำเดิม

การก่อสร้างทำนบกั้นลำน้ำเดิม จะทำหน้าที่ปิดลำน้ำเพื่อบังคับให้น้ำไหลผ่านทางช่องลัดโดยออกแบบเป็นเขื่อนดินเนื้อเดียว (Homogenous Earthfill Dam) มีระดับสันทำนบกั้นเท่ากับระดับอาคารห้วงาน สันทำนบกว้าง 6 เมตร พร้อมทั้งมีอาคารรับน้ำและระบายน้ำ มีจำนวนช่องระบายน้ำ 1 ช่อง และขนาดบานระบายน้ำ 2.4 X 2.4 เมตร

2.5) พื้นที่กันเขตก่อสร้าง

พื้นที่กันเขตก่อสร้าง จำนวน 196.25 ไร่ ประกอบด้วย พื้นที่ก่อสร้างอาคารบังคับน้ำและอาคารประกอบต่าง ๆ พื้นที่ก่อสร้างถนน พื้นที่ก่อสร้างสำนักงานโครงการ พร้อมบ้านพักเจ้าหน้าที่ควบคุมงาน และบ้านพักคนงาน

2.6) ทางผ่านปลา (Fish Passage)

ออกแบบทางผ่านปลาเป็นชนิด Slotted Type มีลักษณะเป็นร่องน้ำกว้าง 3.00 เมตร สร้างไว้ด้านข้างของประตูระบายน้ำ เป็นอาคารที่อยู่ชิดกับกำแพงกันดินด้านข้างฝั่งซ้ายมีลักษณะเป็นรางคอนกรีตเสริมเหล็ก ความลาดเท 1:40 จากระดับด้านเหนือน้ำไปสู่ระดับท้ายน้ำ มีกำแพงขวางทิศทางการไหลของน้ำ ชะลอความเร็วการไหลและเกิดบ่อน้ำนิ่งเป็นช่วง ๆ เพื่อให้ปลาด้านท้ายน้ำกระโจนข้ามและพัก

ลักษณะการทำงานของอาคาร คือ การที่น้ำไหลตามความยาวของราง ผ่านกำแพงขวางประกอบด้วย การไหลแบบไหลลอดใต้ (Orifice) โดยมีช่องลอดติดกับพื้นราง และการไหลข้ามช่องสันฝาย (weir) โดยมีช่องฝายน้ำล้นที่ปรับขนาดได้ด้วยจำนวนแผ่นไม้ที่สอดขวาง ตำแหน่งของช่องลอดและช่องสันฝายอยู่คนละฝั่งของกำแพง สลับกลับไปมาแผ่นต่อแผ่น ทำให้เกิดการไหลในสภาพที่เหมาะสมแก่การกระโจนข้าม กล่าวคือน้ำที่ไหลผ่านช่องสันฝายจะคอยช่วยปรับระดับผิวน้ำระหว่างแผ่นให้ใกล้เคียงกัน และน้ำที่ไหลผ่านช่องลอดจะช่วยให้เกิดการผลักดันให้ปลาลอยตัวขึ้นบนผิวน้ำ ในส่วนของทางออกด้านเหนือน้ำจะออกแบบให้มีบานเปิดควบคุม 2 ระดับ สำหรับกรณีที่ระดับน้ำเท่ากับระดับเก็บกัก และระดับน้ำลดต่ำกว่าระดับเก็บกักเล็กน้อย (0.30 เมตร) ส่วนในกรณีที่เกิดน้ำนองมากกว่าสันบานประตูระบายน้ำ ก็จะเปิดบานประตูระบายน้ำจนหมดเพื่อให้ไหลไปด้านท้ายเต็มที่ ปลาสามารถว่ายผ่านประตูระบายน้ำได้โดยตรง เพราะมีความต่างระดับน้ำน้อย ดังนั้นจึงจะหยุดการใช้งานทางผ่านปลาด้วยการปิดบานทางออกด้านเหนือน้ำทางผ่านปลา

2.7) ถนนเข้าห้วงงาน

ออกแบบเบื้องต้นเป็นถนนที่มีเส้นทางเชื่อมต่อระหว่างตัวอาคารประตูระบายน้ำกับถนนที่ใช้งานในปัจจุบัน เพื่อใช้เป็นเส้นทางในการตรวจสอบสภาพของอาคารประตูระบายน้ำเมื่อก่อสร้างแล้วเสร็จและจะใช้เป็นเส้นทางขนส่งวัสดุเครื่องจักร เครื่องมือต่าง ๆ ระหว่างการก่อสร้าง โดยออกแบบเป็น asphaltic concrete ชนิด Double Surface Treatment หรือเป็นชนิด Single Surface Treatment มีผิวจราจรกว้าง 6.00-8.00 เมตรไหล่ทาง 2 ข้าง กว้างข้างละ 1.00 เมตร

2.8) คันกันน้ำบริเวณเหนือน้ำและการเรียงหินกันการกัดเซาะด้านท้ายน้ำ

ดำเนินการเป็นการเรียงหินในกล่องลวดตาข่ายขนาด 2.00 x 1.00 x 0.50 เมตร โดยมีน้ำหนักประมาณ 1.65 ตันต่อกล่อง จึงเป็นการเพิ่มความหนาแน่นและน้ำหนัก ความมั่นคงในการป้องกันการกัดเซาะ

3) พื้นที่รับประโยชน์และการบรรเทาปัญหาการขาดแคลนน้ำของโครงการ

3.1) พื้นที่รับประโยชน์

พื้นที่รับประโยชน์ของโครงการประตูระบายน้ำท่าแห มีพื้นที่อยู่บริเวณฝั่งขวาของลำน้ำยมตั้งแต่บริเวณตำแหน่งประตูระบายน้ำท่าแหถึงด้านท้ายตำแหน่งประตูระบายน้ำท่านางงามโดยสามารถเก็บกักน้ำในลำน้ำยมที่ระดับ +38.00 เมตร (รทก.) ทำให้สามารถทดน้ำขึ้นไปเป็นระยะทางเก็บกัก ประมาณ 35 กิโลเมตร จะทำให้มีปริมาตรเก็บกักน้ำรวม 16.54 ล้านลูกบาศก์เมตร ประกอบด้วย ปริมาตรเก็บกักทั้งจากในแม่น้ำยม 12.60 ล้านลูกบาศก์เมตร และปริมาตรเก็บกักในลำน้ำสาขาและแหล่งน้ำที่สามารถทดอัดน้ำเข้าไป

ตามระดับเก็บกักได้อีก 3.94 ล้านลูกบาศก์เมตร และสำหรับพื้นที่ที่รับประโยชน์ของโครงการรวม 81,111 ไร่ ครอบคลุมพื้นที่ที่รับประโยชน์ของโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้าที่อยู่ในระยะเก็บกัก 6 สถานี รวมพื้นที่ส่งน้ำ 9,180 ไร่ และพื้นที่ศักยภาพฝั่งขวาของแม่น้ำยมอีก 71,931 ไร่ โดยมีพื้นที่ครอบคลุมใน 7 ตำบล ใน 2 อำเภอทั้งในจังหวัด พิษณุโลกและจังหวัดพิจิตร และได้จำแนกพื้นที่ที่รับประโยชน์ของโครงการเป็นพื้นที่ที่รับประโยชน์ของสถานีสูบน้ำ ด้วยไฟฟ้า พื้นที่ที่สามารถใช้น้ำจากแหล่งน้ำได้โดยตรง และพื้นที่ที่ใช้การชักน้ำไปตามร่องน้ำของแปลงเพาะปลูก และพื้นที่ที่ใช้การระบายน้ำจากแปลงสู่แปลง ดังตารางที่ 1.5-1 และตารางที่ 1.5-2 และรูปที่ 1.5-2

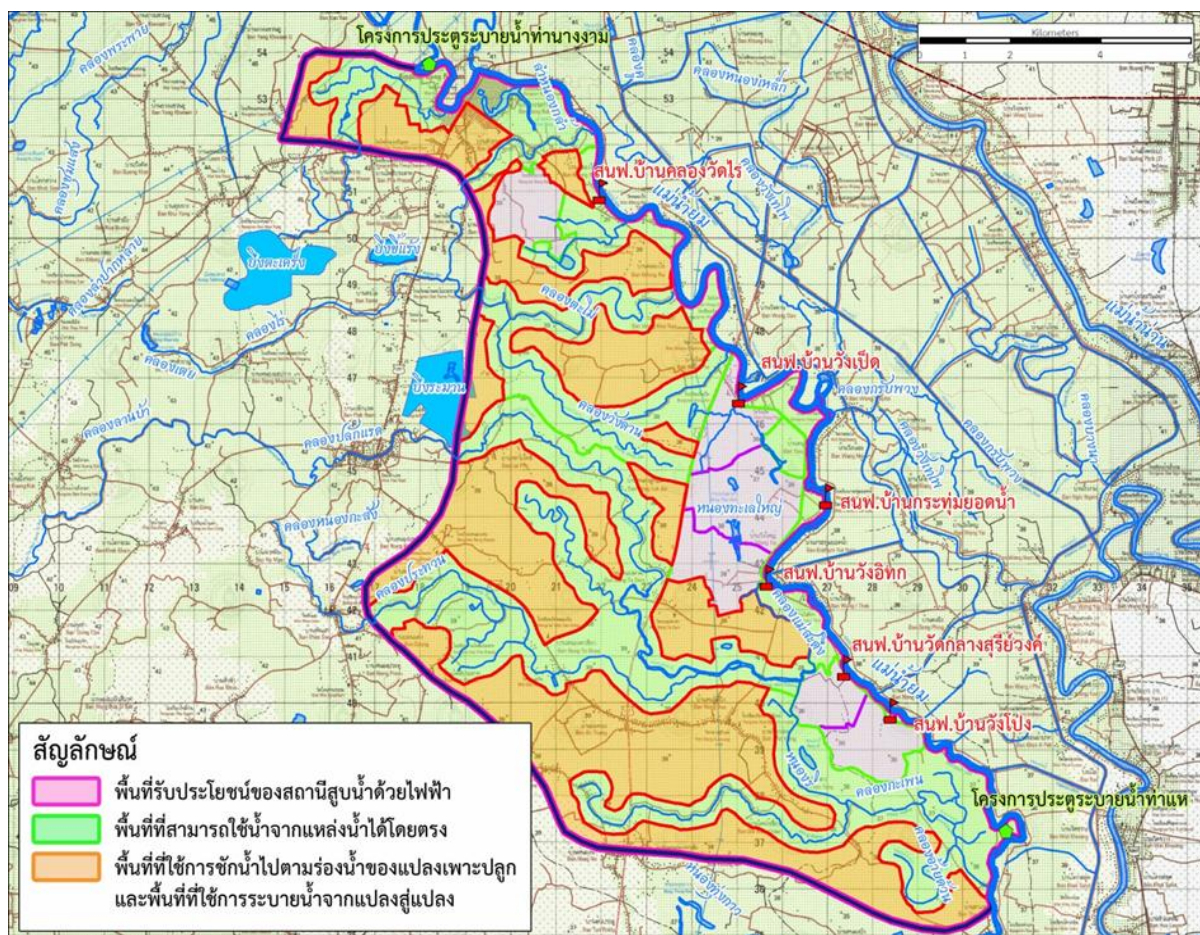
ตารางที่ 1.5-1 ความจุเก็บกักของแหล่งน้ำต่าง ๆ ที่อยู่ในระยะทดน้ำของประตูระบายน้ำท่าแห

แหล่งน้ำเก็บกักลำน้ำ/หนอง/บึง ที่อยู่ในระยะทดน้ำของอาคารบังคับน้ำศักยภาพ	ปริมาตรเก็บกักรวม (ล้าน ลบ.ม.)
คลองกะเพน คลองตะโม้ คลองประทวน คลองปลักแรด คลองแม่สะดิง คลองไร่ คลองอ้ายด้วน ลำหนองกล้ำหนองเต่าดำ หนองทอง หนองทะเลใหญ่ หนองรี และ ลำสาขาย่อย	3.94
รวมปริมาตรเก็บกัก	3.94

หมายเหตุ : ประตูระบายน้ำท่าแห มีระดับเก็บกักที่ +38.0 เมตร (รทก.)

ตารางที่ 1.5-2 พื้นที่ศักยภาพการส่งน้ำฝั่งขวาของแม่น้ำยมที่อยู่ในระยะทดน้ำเข้าลำน้ำสาขาสายของโครงการ ประตูระบายน้ำท่าแห (ครอบคลุมพื้นที่ที่ส่งน้ำของโครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้า 6 โครงการ)

ลำดับที่	ตำบล	อำเภอ	จังหวัด	พื้นที่ (ไร่)	ร้อยละพื้นที่
1	บางระกำ	บางระกำ	พิษณุโลก	21,557	26.58
2	ปลักแรด	บางระกำ	พิษณุโลก	14,019	17.28
3	วังอิทก	บางระกำ	พิษณุโลก	17,559	21.65
4	พันเสา	บางระกำ	พิษณุโลก	899	1.11
5	บ่อทอง	บางระกำ	พิษณุโลก	17,809	21.96
6	ท่านางงาม	บางระกำ	พิษณุโลก	815	1.00
7	กำแพงดิน	สามง่าม	พิจิตร	8,452	10.42
รวม	7 ตำบล	2 อำเภอ	2 จังหวัด	81,111	100.00

หมายเหตุ :

- 1) พื้นที่รับประโยชน์ของสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า มีพื้นที่ 9,180 ไร่ (ร้อยละ 11.32 ของพื้นที่รับประโยชน์ทั้งหมด)
- 2) พื้นที่ที่สามารถใช้น้ำจากแหล่งน้ำโดยตรง มีพื้นที่ 38,121 ไร่ (ร้อยละ 47.00 ของพื้นที่รับประโยชน์ทั้งหมด)
- 3) พื้นที่ที่ใช้ในการชักนำไปตามร่องน้ำของแปลงเพาะปลูกและพื้นที่ที่ใช้ในการระบายน้ำจากแปลงสู่แปลง มีพื้นที่ 33,810 ไร่ (ร้อยละ 41.68 ของพื้นที่รับประโยชน์ทั้งหมด)

ที่มา : รายงานการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการประตระบายน้ำท่าแห จังหวัดพิจิตร

รูปที่ 1.5-2 แสดงการจำแนกพื้นที่รับประโยชน์ของประตูละบายน้ำท่าแห

1.6 ความก้าวหน้าการก่อสร้างโครงการ

ประจวบคิยวสินธุ์น้ำท่าแห่งใหม่ดำเนินการก่อสร้างในปี พ.ศ. 2562 และแล้วเสร็จในปี พ.ศ. 2567 ซึ่งเมื่อวันที่ 21 มีนาคม 2568 นายฉัตรชัย ทองปอนด์ ผู้อำนวยการโครงการชลประทานพิจิตร พร้อมด้วย นายณัฐภูมิ อนันตภูมิ หัวหน้าฝ่ายวิศวกรรม นายประกาย แนนอุดร หัวหน้าฝ่ายจัดสรรน้ำและปรับปรุงระบบชลประทาน ร่วมกับสำนักงานก่อสร้างชลประทานขนาดกลางที่ 3 และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ลงพื้นที่ตรวจสอบสภาพความพร้อมใช้งานก่อนการส่งมอบโครงการให้แก่โครงการชลประทานพิจิตร สำนักงานชลประทานที่ 3 เพื่อบริหารจัดการน้ำ และดูแลบำรุงรักษาต่อไป ดังรูปที่ 1.6-1 ทั้งนี้ ประจวบคิยวสินธุ์น้ำท่าแห่งใหม่ ซึ่งเริ่มมีการเก็บกักน้ำแล้ว เมื่อกลางเดือนตุลาคม พ.ศ. 2567 มีความจุเก็บกักอยู่ที่ 10.88 ล้านลูกบาศก์เมตร

รูปที่ 1.6-1 การลงพื้นที่ตรวจสอบสภาพความพร้อมใช้งานก่อนการส่งมอบโครงการ

รูปที่ 1.6-2 โครงการประตุน้ำท่าทำแ

1.7 ผลกระทบสิ่งแวดล้อมในระยะดำเนินการ

1.7.1 ผลกระทบด้านบวก

- 1) สภาพภูมิประเทศ จะส่งผลให้ความชื้นสัมพัทธ์ในอากาศเพิ่มขึ้นเล็กน้อย โดยจำกัดอยู่เฉพาะบริเวณโดยรอบ
- 2) อุทกวิทยาน้ำผิวดิน ในฤดูแล้งจะระบายน้ำให้แก่พื้นที่ชลประทานและรักษาระบบนิเวศ จึงเป็นผลดีต่อพื้นที่ท้ายน้ำของแม่น้ำยม
- 3) อุทกธรณีวิทยาน้ำใต้ดิน ระดับน้ำใต้ดินด้านท้ายน้ำอาจเพิ่มขึ้น จะช่วยให้มีน้ำใต้ดินเพื่อการอุปโภคบริโภคได้มากขึ้น
- 4) พื้นที่ชุ่มน้ำ การกักเก็บน้ำในแม่น้ำยม และการทดน้ำเข้าลำน้ำสาขา จะช่วยให้แหล่งน้ำมีปริมาณน้ำเพิ่มขึ้นโดยเฉพาะฤดูแล้ง ซึ่งปัจจุบันดินชั้นแห้งขุด จึงเป็นการเพิ่มคุณค่าด้านการใช้ประโยชน์เพื่อการอุปโภคบริโภค การเกษตรและแหล่งทำการประมงของประชาชนในพื้นที่
- 5) สิ่งมีชีวิตในน้ำ การเก็บกักน้ำในลำน้ำแม่น้ำยม ทำให้มีน้ำในลำน้ำตลอดปีเป็นการเพิ่มแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ คาดว่าจะมีผลผลิตสัตว์น้ำเพิ่มขึ้นเป็น 4.59 กก./ไร่
- 6) ระบบชลประทาน จะสามารถส่งน้ำให้พื้นที่ชลประทาน 81,111 ไร่ (โครงการสถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้า 6 สถานี มีพื้นที่ 9,180 ไร่ และพื้นที่ศักยภาพฝั่งขวาของแม่น้ำยมอีก 71,931 ไร่)
- 7) เกษตรกรรมและปศุสัตว์ การมีปริมาณน้ำเพียงพอต่อการปลูกพืชจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ที่ดิน โดยมีค่า CI เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 192.19 เป็นร้อยละ 194.13
- 8) การใช้น้ำ จะส่งน้ำในพื้นที่ชลประทานศักยภาพ 81,111 ไร่ ได้ประมาณ 24.75 ล้าน ลบ.ม.และสามารถจัดสรรน้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศท้ายน้ำในช่วงฤดูแล้ง 0.91 ลบ.ม./วินาที
- 9) การบริหารการใช้น้ำ ประตุระบายน้ำจะเป็นเครื่องมือในการช่วยบริหารจัดการน้ำหลากและน้ำแล้ง ฤดูแล้งสามารถควบคุมการระบายน้ำทั้งเพื่อรักษาระบบนิเวศท้ายน้ำและการระบายน้ำให้กับโครงการพัฒนาแหล่งน้ำ/โครงการสูบน้ำด้วยไฟฟ้าด้านท้ายน้ำ ฤดูน้ำหลากจะควบคุมระดับน้ำด้านเหนืออาคารช่วยชะลอปริมาณน้ำที่จะไหลไปสมทบในพื้นที่ตอนล่าง
- 10) การระบายน้ำและการบรรเทาน้ำท่วม ในช่วงฤดูแล้ง (พ.ย. - เม.ย.) จะมีการระบายน้ำให้กับผู้ใช้น้ำท้ายโครงการ รวม 13.48 ล้าน ลบ.ม. และระบายน้ำเพื่อรักษาระบบนิเวศท้ายน้ำรวม 14.27 ล้าน ลบ.ม. ส่วนในช่วงฤดูฝนโดยเฉพาะช่วงที่เกิดเหตุการณ์น้ำหลาก จะสามารถช่วยชะลอปริมาณน้ำหลากที่อยู่ในพื้นที่ด้านเหนืออาคารไม่ไหลหลากลงไปสมทบกับปริมาณน้ำหลากในพื้นที่ตอนล่าง
- 11) การประมงและการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การเก็บกักน้ำในแม่น้ำยม และลำน้ำสาขา เป็นการเพิ่มแหล่งที่อยู่อาศัยของปลาและส่งผลให้ผลผลิตปลาเพิ่มขึ้น และการระบายน้ำด้านท้ายน้ำ ทำให้แม่น้ำยมมีปริมาณน้ำมากขึ้นกว่าปัจจุบันที่มีน้ำน้อยและบางช่วงแห้งขอด จึงเอื้อประโยชน์ต่อการประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ
- 12) การใช้ประโยชน์ที่ดิน การเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินพื้นที่ที่รับประโยชน์ ประสิทธิภาพการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรเพิ่มขึ้น ลดต้นทุนการสูบน้ำ เนื่องจากมีน้ำพอเพียงต่อการเกษตรตลอดปี โดยมีค่า CI เพิ่มขึ้นจากร้อยละ 192.19 เป็นร้อยละ 194.13

13) โรงงานอุตสาหกรรม การมีแหล่งน้ำต้นทุน จะทำการเกษตรได้เพิ่มขึ้น ซึ่งจะสนับสนุนให้มีการลงทุนด้านอุตสาหกรรมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรมากขึ้น

14) การจัดการลุ่มน้ำ การกักเก็บน้ำในแม่น้ำยมเป็นการควบคุมปริมาณและการไหลของน้ำ ด้านท้ายน้ำให้สม่ำเสมอและสอดคล้องกับความต้องการใช้น้ำในทุกช่วงฤดูกาลได้มากขึ้น ซึ่งช่วยลดปัญหาการขาดแคลนน้ำและบรรเทาอุทกภัย

15) เศรษฐกิจและสังคม

15.1) เศรษฐกิจ อาชีพ และการผลิต ทำให้ประชาชนทั้งสองฝั่งแม่น้ำสามารถนำน้ำไปใช้ได้ อย่างเท่าเทียมกัน ไม่ส่งผลกระทบต่อความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลทั้งสองฝั่งแม่น้ำ

15.2) สาธารณสุข บริการชุมชน และการจัดการสิ่งแวดล้อม ประชาชนมีรายได้จากการผลิตมากขึ้นลดความกังวลเรื่องน้ำอุปโภค ทำให้สภาพทางเศรษฐกิจและสภาพจิตใจดีขึ้น โอกาสในการดูแลสุขภาพมากขึ้น ทำให้สุขภาพอนามัยทั่วไปดีขึ้น

15.3) ศิลปวัฒนธรรมและสุนทรียภาพ ประชาชนมีน้ำใช้ในการเกษตรเพิ่มขึ้น ส่งผลต่อรายได้ และคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นทำให้ประชาชนออกมาร่วมทำกิจกรรมที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ประเพณี ได้อย่างมีความสุข

15.4) ศักยภาพชุมชนและการมีส่วนร่วม มีการจัดตั้งกลุ่มผู้ใช้น้ำในการจัดการ ซึ่งเป็นการเสริมสร้างการมีส่วนร่วมในชุมชนและเสริมศักยภาพในการเพาะปลูกพืชให้กลุ่มเกษตรกรในชุมชน

16) สุขภาพอนามัย และการบริการสาธารณสุข

16.1) การได้รับพิษจากสารเคมีทางการเกษตร รายได้จากการเกษตรเพิ่มขึ้น จึงซื้อเทคโนโลยีทางการเกษตรที่ปลอดภัยได้ โอกาสที่จะได้รับและสัมผัสกับสารเคมีทาง การเกษตรลดลง

16.2) การแพร่ระบาดของพาหะนำโรค การมีแหล่งน้ำที่สะอาดเพิ่มขึ้น จะช่วยลดการแพร่กระจายของโรคต่าง ๆ ได้

16.3) สุขภาพจิตของประชาชน เศรษฐกิจในชุมชนดีขึ้น การว่างงานและปัญหาสังคมลดลง ส่งผลให้ประชาชนมีสุขภาพจิตดีขึ้น

16.4) ภาวะโภชนาการ ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นจะสามารถเลือกซื้ออาหารที่ดีต่อสุขภาพ ทำให้ภาวะโภชนาการดีขึ้น

16.5) สถานบริการด้านสาธารณสุข ชุมชนมีเศรษฐกิจดีขึ้นจะทำให้มีความตระหนักด้านสุขภาพ จะช่วยลดภาระการให้บริการทางการแพทย์และสาธารณสุข

16.6) อนามัยสิ่งแวดล้อม การมีแหล่งน้ำเพิ่มขึ้นจะช่วยบรรเทาการขาดแคลนน้ำเพื่อการอุปโภคบริโภค ส่งผลให้สุขภาพอนามัยและสภาพแวดล้อมดีขึ้น

17) การท่องเที่ยว กีฬา แหล่งนันทนาการ และสุนทรียภาพ การปรับปรุงภูมิทัศน์บริเวณห้วยงาน และอาคารประกอบ มีศักยภาพที่จะพัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยวในระดับท้องถิ่น

1.7.2 ผลกระทบด้านลบ

1) ทรัพยากรดิน จะทำให้ดินในพื้นที่รับประโยชน์มีความชุ่มชื้น และมีการใช้ประโยชน์จากดิน เพิ่มขึ้น มีการปลูกพืชเศรษฐกิจอย่างต่อเนื่อง หากขาดการบำรุงรักษาที่ดีพอ หรือมีการใช้ปุ๋ยเคมีเฉพาะธาตุอาหารหลัก ทำให้ดินขาดธาตุอาหารรอง และจุลธาตุได้

2) ตะกอน การเพาะปลูกที่เพิ่มขึ้น จะเป็นการเปิดหน้าดินทำให้เกิดการชะล้างตะกอนดินลงสู่แหล่งน้ำเพิ่มขึ้นได้ แต่เนื่องจากพื้นที่รับประโยชน์ของโครงการปัจจุบันเป็นพื้นที่เกษตรกรรมอยู่แล้ว จึงเกิดผลกระทบในระดับน้อยที่สุด

3) อุทกวิทยาน้ำผิวดิน จะทำให้ปริมาณน้ำท่าด้านท้ายน้ำลดลงจากเดิมเฉลี่ยร้อยละ 1.49 โดยลดลงในฤดูฝนร้อยละ 0.97 เนื่องจากการกักเก็บน้ำไว้ในลำน้ำและนำมาใช้ในฤดูแล้ง

4) สัตว์ป่า การสูญเสียแหล่งที่อยู่อาศัยและพื้นที่หากิน สัตว์ป่าได้รับผลกระทบจากกิจกรรมของมนุษย์น้อย สามารถปรับตัวและเปลี่ยนพฤติกรรมเพื่อให้ดำรงชีวิตอยู่ได้

5) เกษตรกรรมและปศุสัตว์ การใช้สารเคมีทางการเกษตรเพื่อเพิ่มผลผลิตโดยขาดความรู้หรือใช้มากเกินไปอาจก่อให้เกิดการปนเปื้อนต่อสิ่งแวดล้อม เกษตรกร และผู้บริโภค

6) การจัดการน้ำเสียสิ่งปฏิกูล และขยะมูลฝอย

6.1) จะมีน้ำเสียเกิดขึ้นจากเจ้าหน้าที่สำนักงานและนักท่องเที่ยว (25 คน/วัน) รวม 7.05 ลบ.ม./วัน โดยน้ำเสียจะถูกรวบรวมสูบอดักตะกอนและบอดักไขมัน ก่อนระบายสู่ธรรมชาติ

6.2) จะมีขยะมูลฝอยเกิดขึ้นจากเจ้าหน้าที่สำนักงานและนักท่องเที่ยว รวม 25.50 กก./วัน หรือ 9,307.5 กก./ปี ซึ่งจะเก็บรวบรวมลงภาชนะรองรับและให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่นำไปกำจัด

7) สุขภาพอนามัย และการบริการสาธารณสุข

7.1) การได้รับพิษจากสารเคมีทางการเกษตร เกษตรกรจะทำการเพาะปลูกได้เพิ่มขึ้น จึงมีโอกาสที่จะได้รับและสัมผัสกับสารเคมีทางการเกษตรมากขึ้น

7.2) การแพร่ระบาดของพาหะนำโรค การมีแหล่งน้ำและพื้นที่การเกษตรมากขึ้น จะส่งผลให้ความชุกชุมของสัตว์และแมลงนำโรคเพิ่มขึ้น

7.3) สุขภาพจิตของประชาชน แรงงานต่างถิ่นเข้ามาทำงาน ประชากรหนาแน่นขึ้น ประชาชนในท้องถิ่นเครียดเพิ่มขึ้น

7.4) ภาวะโภชนาการ ประชากรกินดีขึ้น แต่ไม่ออกกำลังกายจะเกิดโรค NCDs เพิ่มขึ้น

7.5) สถานบริการด้านสาธารณสุข มีแรงงานเข้ามาทำงานเพิ่มขึ้น ความต้องการด้านการแพทย์และสาธารณสุขจึงเพิ่มขึ้น

7.6) อนามัยสิ่งแวดล้อม หากจัดการด้านสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมไม่ดี การมีน้ำเพิ่มขึ้น จะส่งผลให้โรคจากน้ำเป็นสื่อและพาหะนำโรคเพิ่มขึ้น

1.8 แผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขและติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

การก่อสร้างโครงการประตุน้ำท่าแห่ง อำเภอสว่างงาม จังหวัดพิจิตร อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมทั้งผลกระทบทางบวกและทางลบที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาโครงการทั้งในระยะก่อสร้างและระยะดำเนินการ กรมชลประทานจึงจัดทำแผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขและแผนติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม (Environmental Impact Mitigation Plans; EIMP) เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้เกิดผลกระทบหรือเป็นการลดผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากการพัฒนาโครงการ ให้อยู่ในระดับไม่เกินมาตรฐานที่กำหนดไว้และให้อยู่ในระดับที่ประชาชนยอมรับได้ รวมทั้งได้จัดเตรียมแผนส่งเสริมผลประโยชน์ต่าง ๆ ของโครงการให้เพิ่มพูนมากขึ้น เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนมากที่สุด โดยดำเนินการตั้งแต่ปี 2563 – 2575 รวมระยะเวลา 13 ปี ดังตารางที่ 1.8-1 ซึ่งประกอบด้วย 20 แผน ดังนี้

1.8.1 แผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม จำนวน 9 แผน

1) แผนเตรียมความพร้อมและสร้างความเข้าใจด้านการป้องกันแก้ไขและติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม

- 2) แผนการฟื้นฟูและจัดภูมิทัศน์บริเวณหางานประตุน้ำเพื่อการท่องเที่ยว
- 3) แผนการบริหารการใช้น้ำและองค์กรกลุ่มผู้ใช้น้ำ
- 4) แผนป้องกันและติดตามการแผ่รังสีโรคติดต่อที่มีน้ำและอาหารเป็นสื่อ
- 5) แผนป้องกันและติดตามการแผ่รังสีพาหะและโรคติดต่อนำโดยแมลง
- 6) แผนป้องกันและติดตามการแผ่รังสีด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม
- 7) แผนการพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและการประมง
- 8) แผนการพัฒนาและป้องกันการเสื่อมโทรมของคุณภาพดิน
- 9) แผนการพัฒนาและส่งเสริมการเกษตร

1.8.2 แผนปฏิบัติการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม จำนวน 11 แผน

- 1) แผนการติดตามตรวจสอบด้านสภาพภูมิอากาศและอุตุนิยมวิทยา
- 2) แผนการติดตามตรวจสอบด้านอุทกวิทยาน้ำผิวดิน
- 3) แผนการติดตามตรวจสอบด้านคุณภาพน้ำผิวดิน
- 4) แผนการติดตามตรวจสอบระดับน้ำใต้ดินและคุณภาพน้ำใต้ดิน
- 5) แผนการติดตามตรวจสอบด้านทรัพยากรดินและการใช้ที่ดิน
- 6) แผนการติดตามตรวจสอบด้านการกักเก็บและการตกตะกอน
- 7) แผนการติดตามตรวจสอบด้านนิเวศวิทยาทางน้ำและทรัพยากรการประมง
- 9) แผนการติดตามตรวจสอบด้านสภาพเศรษฐกิจสังคม
- 10) แผนการแผ่รังสีความเสี่ยงจากการสัมผัสสารเคมี
- 11) แผนการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และติดตามตรวจสอบผลกระทบ

ตารางที่ 1.8-1 สรุปแผนการปฏิบัติการป้องกันและแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อมโครงการประตูลิขัยน้ำท่าแห
อำเภอสามง่าม จังหวัดพิจิตร

แผนปฏิบัติการ	หน่วยงานที่รับผิดชอบ	การดำเนินงาน												
		ระยะก่อสร้าง					ระยะดำเนินการ							
		2563	2564	2565	2566	2567	2568	2569	2570	2571	2572	2573	2574	2575
1. แผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม														
1.1 แผนเตรียมความพร้อมและสร้างความเข้าใจด้านการป้องกันแก้ไขและติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม	สำนักงานก่อสร้างชลประทานขนาดกลางที่ 3													
1.2 แผนการฟื้นฟูและจัดภูมิทัศน์บริเวณหัวงานประตูลิขัยน้ำเพื่อการท่องเที่ยว	สำนักงานก่อสร้างชลประทานขนาดกลางที่ 3													
1.3 แผนการบริหารการใช้น้ำและองค์การกลุ่มผู้ใช้น้ำ	โครงการชลประทานพิจิตร													
1.4 แผนป้องกันและติดตามการเฝ้าระวังโรคติดต่อที่มีน้ำและอาหารเป็นสื่อ	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิษณุโลกและพิจิตร/กรมควบคุมโรค/สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 2 และ 3													
1.5 แผนป้องกันและติดตามการเฝ้าระวังพาหะและโรคติดต่อโดยแมลง	สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 2 และ 3													
1.6 แผนป้องกันและติดตามการเฝ้าระวังด้านอนามัยสิ่งแวดล้อม	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิษณุโลกและพิจิตร													
1.7 แผนการพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและการประมง	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดนครสวรรค์													
1.8 แผนการพัฒนาและป้องกันการเสื่อมโทรมของคุณภาพดิน	กรมพัฒนาที่ดิน													
1.9 แผนการพัฒนาและส่งเสริมการเกษตร	สำนักงานเกษตรจังหวัดพิษณุโลกและพิจิตร													
2. แผนปฏิบัติการติดตามตรวจสอบผลกระทบสิ่งแวดล้อม														
2.1 แผนการติดตามตรวจสอบด้านสภาพภูมิอากาศและอุตุนิยมวิทยา	ศูนย์อุทกวิทยาชลประทานภาคเหนือตอนล่าง													
2.2 แผนการติดตามตรวจสอบด้านอุทกวิทยาน้ำผิวดิน	ศูนย์อุทกวิทยาชลประทานภาคเหนือตอนล่าง													
2.3 แผนการติดตามตรวจสอบด้านคุณภาพน้ำผิวดิน	สำนักบริหารโครงการ กรมชลประทาน													
2.4 แผนการติดตามตรวจสอบระดับน้ำใต้ดินและคุณภาพน้ำใต้ดิน	สำนักสำรวจด้านวิศวกรรมและธรณีวิทยา													
2.5 แผนการติดตามตรวจสอบด้านทรัพยากรดินและการใช้ที่ดิน	กรมพัฒนาที่ดิน													
2.6 แผนการติดตามตรวจสอบด้านการกักเก็บและการตกตะกอน	ศูนย์อุทกวิทยาชลประทานภาคเหนือตอนล่าง													
2.7 แผนการติดตามตรวจสอบด้านนิเวศวิทยาทางน้ำและทรัพยากรการประมง	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงน้ำจืดนครสวรรค์													
2.8 แผนการติดตามตรวจสอบด้านการเกษตรกรรม	สำนักงานเกษตรจังหวัดพิษณุโลกและพิจิตร													
2.9 แผนการติดตามตรวจสอบด้านสภาพเศรษฐกิจสังคม	สำนักบริหารโครงการ กรมชลประทาน													
2.10 แผนการเฝ้าระวังความเสี่ยงจากการสัมผัสสารเคมี	สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดพิษณุโลกและพิจิตร													
2.11 แผนการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติตามแผนปฏิบัติการป้องกันแก้ไขผลกระทบสิ่งแวดล้อม และติดตามตรวจสอบผลกระทบ	สำนักบริหารโครงการ กรมชลประทาน													